

eller udlægge til den, som har befoftet Begravelsen, hvad der findes i Boet. Er det Overflydende ikke mere, end at det skjønes at ville medgaa til Dækning af privilegerede Fordringer, kan Skifteretten udlægge Boets Beholdning til disse efter deres Orden og Veffaffenhed og dermed slutte Behandlingen.

§ 44.

Saa snart som de i § 38 omhandlede 4 Uger efter Listens Fremlæggelse ere gaaede, har Skifteretten at værksætte Udlodninger til Kreditorerne i Overensstemmelse med Reglerne i Konkurslovens 14de Kapitel.

Ligeledes blive Forfkrifterne i bemeldte Lovs 1ste, 3die og 5te Kapitel at anvende i de her omhandlede Boer med den Bempelse, der følger af Forholdets Natur.

§ 45.

Befindes der at være Overflud at arve, efter at Kreditorerne ere fyldestgjorte, har Skifteretten at fride til Udlodningen af Boet til Arvinger og Legatarer, saasnart i øvrigt Boets Formue er samlet og indkommet.

§ 46.

Et Dødsbo behøver ikke at henstaa usluttet paa Grund af Forpligtelser, der ere afhængige af Betingelser, om hvis Indtrædelse der først længere hen i Tiden kan faas Visshed, hvorimod der, naar Boet i øvrigt er færdigt til Udlodning, afsættes det fornødne til saadanne Fordringer. Det, som senere maatte vise sig at være usfordent til Fordringens Fyldestgjørelse, udlægges da ved en Efterlodning til Bedkommende.

Heller ikke skal det være til Hinder for et Dødsbos Slutning, at den Aføde har Arv henstaaende i usikkert Bo eller anden saadan i Henseende til Størrelsen uberegnelig Fordring, som maa henstaa i ubestemt Tid, hvorimod en senere Gjenoptagelse af Skiftet ogsaa for saa vidt forbeholdes.

§ 47.

Enhver enkelt Arving er berettiget til for sin Arvelod at fordrø Udlæg efter Burdering, dog ikke i faste Eiendomme; Børgens Paastand herom paa en Umyndigs Begne godkjendes af Skifteretten, naar saadant skjønes at være til den Umyndiges Gavn. Forlange flere Arvinger Udlæg i den samme Ting, bliver det ved Lodtrækning at afgjøre, hvem der skal have Fortrinnet. Den længstlevende Egtfælle er berettiget til at forlange Udlæg efter Burdering ogsaa i faste Eiendomme for sin Boslod og Arvelod i fornødent Fald mod at udbetale Arvingerne det Beløb, hvormed den faste Eiendoms Burderingssum efter Fradrag af de paa Eiendommen hvilende og af den længstlevende overtagne Behæftelser overstiger den længstlevendes Boslod og Arvelod. Opstaar der Strid mellem længstlevende Egtfælle og Arvinger angaaende de Ting, som ønskes udlagte, har den førstnævnte Fortrin til at vælge.

Med Hensyn til den længstlevende Egtfælles Ret til at beholde det hele Bo eller større Dele af Boets Eiendele udover dens Boslods og Arvelods Størrelse komme i Forhold til Arvingerne de nedenfor i § 60 jfr. § 63 givne Regler til Anvendelse.

§ 48.

Ville vedkommende Lodtagere i Boet, naar Udlæg efter Burdering af hele Boet eller enkelte dertil hørende Gjenstande skal finde Sted, ikke erkjende den under Registreringen stedfundne Burdering for Regel, staar det enhver af dem aabent at forlange en formelig Burdering af de Ting, som formenes at være urigtig ansatte. Denne Burdering værksættes af Mænd, som Skifteretten efter forudgaaende Meddelelse til alle Bedkommende udmelder hertil, og bliver, saafremt det forlanges, at beedige i Skifteretten.